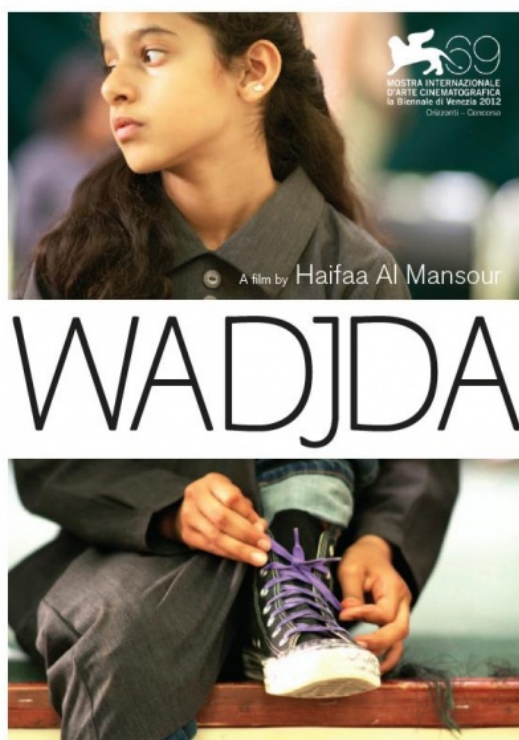

LA BICICLETA VERDA

Suggerida per cicle superior

FITXA TÈCNICA I ARTÍSTICA

Títol original: Wadjda

Directora: Haifaa Al-Mansour

Guió: Haifaa Al-Mansour

Repartiment: Reem Abdullah, Waad Mohammed, Abdullrahman Al Gohani, Ahd, Sultan Al Assaf, Dana Abdullilah, Rehab Ahmed, Rafa Al Sanea, Mohammed Albahry, Mariam Alghamdi, Ali Algorbani, Sara Aljaber, Mohammed Alkhozain, Maram Alkohzaim, Mariam Alkohzaim

Música: Max Richter

Fotografia: Lutz Reitemeier

Productora: Highlook Communications Group, Razor Film Produktion

País: Aràbia Saudí, Alemania

Any: 2012

Durada: 98 minuts

Llengua: Àrab, sotstitulada en castellà

Tràiler en castellà: <http://www.youtube.com/watch?v=DgEkAdVskmo>

Tràiler en àrab amb sostitols en castellà:

http://www.dailymotion.com/video/x11441o_la-bicicleta-verde-trailer-espanol-v-o-s_shortfilms?start=4#.Ud6Fn6LTpv4

Resum

Wadjda és una nena de 10 anys que viu a les afores de Riad, capital d'Aràbia Saudita. Es barralla amb el seu amic Abdullah, un veí amb el qual té prohibit jugar, i ha decidit que el vol guanyar en una cursa de bicicleta, però en el lloc on viu no està ben vist que les dones vagin en bicicleta. La nena, fa tot el que pot per divertir-se i superar els impediments imposats en el món conservador en què viu.

Però un dia descobreix una bicicleta de color verd i la vol comprar. Wadjda lluitarà contra l'escola opressiva i contra la seva pròpia mare, que tem que la seva filla perdi la dignitat, i lluita contra la societat tradicional en què viu, per fer-se amb la bicicleta anhelada i complir així el seu desig.

Pel professorat

Es tracta de la primera pel·lícula que es fa des de l'Àrabia Saudita i que és dirigida per una dona. Haifaa Al Mansour escull el punt de vista d'una nena de deu anys que encarna una rebel·lió a petita escala: comprar-se una bicicleta– amb les armes del propi sistema –en guanyar un concurs escolar d'una recitació de l'Alcorà.

No és estrany que tingui alguna cosa d'autobiogràfic tant el plantejament com el missatge, que parla de la seva posició com a ciutadana de segona en una societat que prohibeix les llibertats de les dones de forma esfereïdora.

Reflecteix la discriminació de les dones a l'Àrabia Saudí, mostrant com les tradicions i la religió han generat uns costums més que qüestionables en el món del segle XXI.

Al llarg del film ens adonem que si la nena no accepta la submissió a què la condemna seu sexe, no serà ningú a la societat on ha nascut. I tant la mentalitat de la seva mare com de les mestres i la pressió de l'educació religiosa són allà per recordar-li.

Quan Wadjda mira l'arbre genealògic de la seva família, només hi ha noms masculins. Sense dir-ho a ningú, clava amb una forquilla del pèl el seu nom escrit en un paper sota mateix del seu pare: no està disposada a no sortir a l'arbre genealògic.

És una pel·lícula valenta, amb sentit de l'humor i no gens victimista, que serveix per mostrar com es viu avui a l'Àrabia Saudita. Wadjda és la representant d'una generació de dones que, com la directora, no es resignen a acceptar rols imposats.

Al Mansour, directora i guionista de la pel·lícula, tracta la realitat quotidiana de les nenes i dones saudís sense presentar-la com un infern, sinó com un fet, encara que els dolgui que els seus marits creïn noves famílies emparats per la poligàmia masculina consentida i entenguin que l'amistat entre homes i dones sigui prohibida.

A part de la nena Waad Mohammed interpretant Wadjda, les altres dues actrius amb què comparteix protagonisme, són Ahd Kamel, actriu i cineasta que dóna vida a la directora de l'escola on estudia Wadjda, i l'actriu televisiva Reem Abdullah, com a mare de Wadjda.

La poca presència masculina a *La bicicleta verda* serveix només com a mostra precisament d'aquests privilegis inaccessibles a les dones, amb papers molt petits, però imprescindibles i totalment rellevants per entendre les actituds de les dones al seu voltant.

Primer llargmetratge filmat totalment a l'Àrabia Saud. Va ser rodat a Riad i algunes escenes de carrer foren rodades amb la directora dins una furgoneta, perquè no es poden barrejar homes i dones en llocs públics.

I paradoxalment això passa en un país on no hi ha sales de cinema, perquè la interpretació estricta de la religió exclou l'art de la vida pública .

La pel·lícula es va poder fer gràcies a la intercessió del príncep progressista al-Walid bin Talal a través de la seva companyia Rotana Studios, que es va associar amb l'empresa alemanya Razor Film.

Com visualitzar

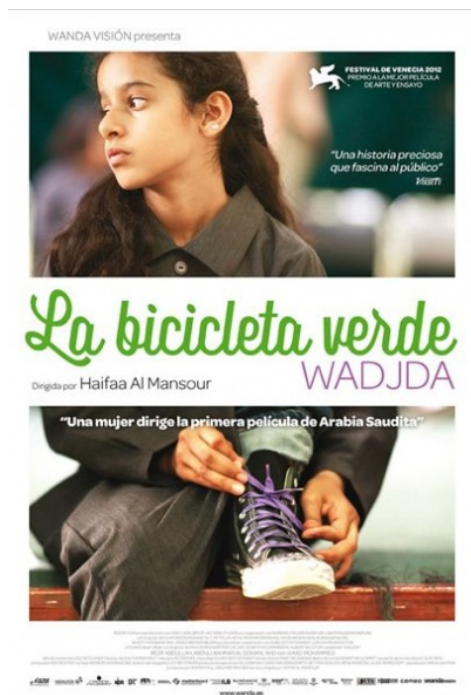
Si és possible, veure-la tota sencera. Si no és així, fer dues parts de tres quarts d'hora.

El títol i la caràtula

El títol

El títol original és *Wadjda*, el nom de la nena, però alguns països d'Europa l'han reanomenat *La bicicleta verda*. Quina diferència hi ha entre els dos títols i què et suggereix cadascun?.

Les caràtules

Estudi de distintes caràtules relacionades amb el film

- De cadascuna
Què ens diu el dibuix?
Ens anuncia de què anirà la pel·lícula?
- De la que nosaltres usem
.Què remarca a diferència de les altres?
.Quines expectatives et crea?

Una vegada vist el film:

- . Creus que s'han acomplert les expectatives que t'oferia la caràtula?
- . Què t'hi sobra o què t'hi falta?
- . Amb quina et quedaries?

- Personalitza la caràtula. Dibuixa la teva caràtula a partir de distintes elements que pots fotocopiar o trobar a internet: lletres, fotogrames de publicitat, etc.

ABANS DE VEURE LA PEL·LÍCULA

1. Qüestionari previ

- Què saps del món àrab?
- Quin és el paper de les nenes en el món musulmà?
- Tens bicicleta? Recordes la il·lusió que et va fer tenir la primera bicicleta?
- Quan sents Aràbia Saudí, què et ve al cap: petroli, xeics rics, dones tapades...

2. L'ACCIÓ

On passa

L'**Aràbia Saudita** és un regne que ocupa la major part de la península d'Aràbia i limita amb Jordània, l'Iraq i Kuwait al nord, amb el golf Pèrsic, Qatar i els Emirats Àrabs Units a l'est, amb Oman al sud-est, amb el Iemen al sud i amb la mar Roja a l'oest.

La capital és Al-Riyad.

És una monarquia absoluta basada en els principis islàmics interpretats d'una manera molt restrictiva. D'aquí que tinguin, si no prohibides molt restringides, algunes de les llibertats fonamentals. Aquest règim és especialment dur per les dones, considerades persones de segona fila, totalment sotmeses al poder masculí.

A l'Aràbia Saudí hi ha les ciutats santes de l'islam: la Meca i Medina.

1. Localitzar el país Aràbia Saudita en un mapamundi.
2. Buscar informació sobre aspectes geopolítics i històrics rellevants d'Aràbia Saudita.
3. Fes-te una idea de com és la ciutat de Riad a partir d'algun documental o de fotografies que trobaràs a la xarxa.

L'ambient

Tal com es veu a la pel·lícula, les dones han de portar el cos, el cabell i la cara tapats. Aquest estat ultraconservador considera que té el dret d'exigir a les dones de cobrir-se amb una capa llarga de color negre anomenada *abaia*, han de tapar-se el cabell i, en algunes regions, ocultar la cara quan són en públic. A més, la religió els prohibeix conduir - d'aquí la necessitat d'un xofer que té la mare de Wadjda- , no poden anar soles pel carrer i han de viatjar amb l'autorització dels seus guardians masculins.

El passat mes de setembre de 2013 el rei va anunciar que les dones tindrien dret a votar, que és una obertura insòlita, però el mes de juliol del mateix any el xeic Motlab al Nabet ha promogut la iniciativa que les dones saudís que tinguin els ulls bonics se'ls hauran de tapar. I, com sempre, sota l'amenaça del Comitè de Prevenció del Vici, que pot multar o castigar les dones que no compleixin la imposició.

DESPRÉS DE VEURE LA PEL·LÍCULA

Estructura

Aquesta pel·lícula té l'estructura narrativa d'un conte clàssic:

- . L'inici es presenta com una mancança, un desig, una falta
- . Lluita per aconseguir l'objecte o la situació
- . Proves que cal passar per arribar-hi o aconseguir-ho
- . Al llarg del procés hi ha una colla de perills
- . Sempre hi ha algú que ajuda, que dóna un cop de mà a l'heroi
- . A la fi s'acompleix el desig.

Procurar que els estudiants s'adonin d'aquesta estructura a base de fer preguntes:

- Què passa?
- Quan, com i on passa?
- Per què passa?

- Què necessita o què desitja Wadjda?
- Què es planteja de fer?
- Amb quins conflictes es troba?
- Quines qüestions resol?
- Per què decideix concursar?
- Quins entrebancs troba?
- Qui l'aconsella i ajuda?
- Com l'aconsellen i ajuden?
- Com acaba?

Fent memòria entre tots, llistarem els distints episodis per ordre (treballant causes i conseqüències), fins que en quedi clar el fil argumental.

Comprensió de la pel·lícula

Pla de discussió

- ¿Quina escena t' ha agradat més?
- ¿ Alguna escena t' ha fet ràbia?
- ¿ Què sents en l'escena de l'arbre genealògic?
- ¿ I en la que guanya el concurs de recitar l'Alcorà ?
- ¿ Per què reacciona tant violentament la directora de l'escola contra Wadjda?
- ¿ Quin és el paper de la dona a la pel·lícula?
- Comenta la darrera escena de la pel·lícula, quan Wadjda condueix la seva bicicleta fins a un carrer molt transitat.

Sobre la pel·lícula

- a. Què ens diu aquest film sobre l'Àrabia Saudí?
- b. És una ficció o és la realitat?
- c. T'has posat a la pell de Wadjda?
- d. Com creus que reaccionaries tu?
- e. Quin sentiment et provoca l'actitud del pare de Wadjda?
- f. Quin altre títol posaries a la pel·lícula?

TEMES QUE ES PODEN TRACTAR

LA RELIGIÓ

L'Islam és una religió monoteista, fundada al segle VII a la península aràbiga. S'inicia amb la predicació de Mahoma l'any 622 a ciutat de La Meca (a l'actual Àrabia Saudí). Sota el lideratge de Mahoma i el dels seus successors, l'Islam es va estendre ràpidament. Actualment es calcula que hi ha entre 1000 i 1200 milions de musulmans, és la religió amb més seguidors del món.

La religió musulmana té les mateixes arrels que el judaisme i el cristianisme; no obstant això, la pràctica del cristianisme, la presència d'esglésies i materials religiosos cristians i jueus són prohibides a l'Àrabia Saudí.

El terme Islam, Salam en àrab, significa «pau» i «submissió» a un únic déu. Els fidels musulmans creuen que Déu (Al·là) va revelar el seu missatge al profeta Mahoma (Muhàmmad) mitjançant l'Àngel

Gabriel (Jibril). Aquest missatge va quedar escrit en l'Alcorà, que és el llibre sagrat d'aquesta religió. El fet més important d'aquesta revelació és que Déu és un i que tot és obra de Déu.

A l'Àrabia Saudita l'Alcorà, a més de ser el llibre sagrat, fa també de constitució i base del seu sistema legal. A part de l'aspecte estrictament religiós, l'Islam marca pautes de conducta i prohibeix una sèrie de coses. A la dona no li és permès ensenyar els cabells, els braços, les cames, fer l'amor fora del matrimoni, casar-se amb un no-musulmà, posar-se roba d'home, portar perruca o recórrer a la màgia.

L'home té prohibit ser homosexual, fer d'escultor o de dibuixant, posar-se joies d'or, tocar instruments de música, practicar jocs d'atzar, deixar que li llegeixin el futur, deixar diners amb interès, dirigir una entitat de crèdit o treballar com a agent d'assegurances... Tots, homes i dones tenen prohibit blasfemar, cometre adulteri, donar fals testimoni, robar, cometre frau, veure alcohol, menjar porc, consumir carn que no hagi estat dessagnada segons el ritual i un llarg etc.

L'Islam prohibeix el consum de porc i d'alcohol, i aquesta llei s'aplica estrictament a tot el país. Existeix una institució, coneguda com la *Policia per a la Promoció de la Virtut i Prevenció del Vici*. Té 3.500 oficials i milers de voluntaris, i la seva feina consisteix en fer acomplir la llei islàmica.

Els musulmans resen cinc vegades al dia, quan són cridats pels imams des dels minarets de les mesquites. Durant el mes de dejuni del ramadà, tant els musulmans com les persones d'altres religions residents al país han de seguir el dejuni prescrit per les lleis islàmiques. Els saudís que fumin, beguin o mengin en públic poden ser empresonats i els no saudís són expulsats del país.

Àrabia Saudí és un país receptor de peregrinatges perquè milions de fidels musulmans acudeixen cada any en peregrinació a la Meca i altres llocs sants de l'Islam.

L'Islam té cinc pilars que condicionen el comportament dels musulmans i musulmanes al llarg de la seva vida, i el seu compliment és obligatori.

PRIMER. Acceptar que únicament existeix un Déu, Al·là, i que Muhàmmad és el seu Profeta. Aquesta professió de fe forma part de les pregàries: "No hi ha altre Déu més que Déu, i Muhàmmad és el seu Profeta".

SEGON. L'oració s'efectuarà cinc cops al dia; la primera a l'alba, la segona quan el sol està en el seu punt més alt, la tercera a mitja tarda, la quarta a la posta del sol i la darrera quan ja és de nit. Si no es poden fer separatament, es poden fer totes de cop, i sempre s'ha d'efectuar en direcció a la Meca. Cal resar tenint el cos ben net.

TERCER PILAR. El tercer el pilar és l'almoïna o ajudar els que ho necessiten. Es va fixar un impost del 2% dels ingressos.

QUART PILAR. El mes del Ramadà es celebra amb el dejuni durant les hores de sol, és a dir, fins que no es fa fosc no es pot menjar, ni beure, ni fumar, ni mantenir relacions sexuals. Els malalts tenen permís especial. El final del Ramadà se celebra amb una festa (Id-al-Fitr) en què familiars i amics es reuneixen per intercanviar regals i menjar.

CINQUÈ PILAR. Consisteix en anar a la Meca un a vegada a la vida – si és pot- on se suposa que Déu va transmetre l'última i més important de les revelacions.

Les variants de l'ISLAM

En morir el profeta Mahoma, sorgeixen diferents grups dins de les comunitats musulmanes; els més importants són el sunnites i el xiïtes. L'Alcorà i la Sunna, que vol dir la "Tradició del Profeta", formen la base de la llei islàmica. Un cop van ser redactats, la comunitat musulmana es va dividir entre els partidaris que el successor havia de ser familiar de Mahoma (xiïtes) i els qui creien que no calia que fos familiar (els sunnites). Aquesta batalla encara perdura.

Els sunnites representen un 80% de la comunitat musulmana actualment. No tenen una organització del tot formal, sinó que a partir de l'opinió dels experts troben el camí a seguir al llarg de la seva vida, per a ser bons musulmans i poder gaudir del paradís.

Els xiïtes consideren els pilars sunnites com aspectes secundaris i en proposen altres cinc que són la unitat de Déu, la profecia, la recompensa de les accions al final dels temps, la justícia divina i la guia dels musulmans pels imams de la família de Mahoma després de morir aquest.

Qüestions

1. Caracteritzar l'Islam tal com es descriu a la pel·lícula amb cinc adjectius.
2. Cercar en la pel·lícula tres exemples de la superstició en relació amb el diable com ara: no escoltar cançons en anglès.
3. Quines prohibicions explícites es detecten a la pel·lícula?
4. Compara la pràctica de l'Islam tal com es veu a la pel·lícula amb formes religioses del cristianisme o altres que coneguis.

L'ALCORÀ

L'Alcorà, que en àrab significa "lectura en veu alta", "recitació" i "predicació", és el llibre sagrat per als musulmans; aquest llibre conté la paraula de Déu revelada al profeta Mahoma per mitjà de l'àngel Gabriel. Mahoma va transmetre oralment les revelacions que rebia i els auditors les van transcriure en fulles de palmera, trossos de cuir o ossos. A la mort del Profeta, l'any 632, es van començar a reunir els textos fins a quedar fixats, durant el califat d'Uthman (644-655), amb la forma que avui presenten: 114 capítols anomenats *sures*, cadascun dividit en versicles que s'anomenen *aleies* (en àrab *aya*, plural *ayat*, que vol dir *ell canta*) i varien molt en la seva longitud..

Es considera que cal escoltar-lo, i per això quan se'l llegeix, s'ha de fer en veu alta. Existeixen set sistemes canònics de lectura de l'Alcorà.

Com passa en altres religions amb els llibres sagrats, les interpretacions són variades i a favor de qui llegeix.

Pel que fa les prescripcions de l'Alcorà respecte al paper de la dona, no hi ha acord. Les interpretacions són variades, en alguns casos s'interpreta clarament que les dones per sota dels homes. Les bones musulmanes són aquelles dones submissives i obedients, i no mostren cap mena de rebel·lia contra els seus marits.

De tota manera cal tenir en compte que parlem d'uns altres temps. Sant Pau, uns anys abans, a les cartes als Efessis, també diu: "Dones, sotmeteu-vos als vostres marits, tal com tots ens sotmetem al Senyor, perquè el marit és cap de la seva muller, igual que el Crist és cap i salvador de l'Església, que

és el seu cos. Per tant, així com l'Església se sotmet al Crist, també les mullers s'han de sotmetre en tot als marits”.

Qüestions

- Fullejar un exemplar de l'Alcorà per veure com està organitzat.
- Des dels ulls actuals quin sentit tenen aquestes manifestacions?
- Creus que a la nostra societat encara hi ha indicis d'aquesta petjada i la religió pesa en molts casos i en moltes famílies?
- Definir què és un "pecat" (en general o en particular, és a dir, en una religió en particular.) i assenyalar quins són els "pecats" que comet Wadjda a la pel·lícula.

EL VESTIR

Sabem que cada cultura té una forma distinta d'encarar les necessitats humanes: mengem coses i de manera diferent segons el lloc del planeta on hàgim nascut, ens movem i viatgem de maneres distintes, etc. Tot i que ara estem en un moment molt uniformitzador ja que podem menjar o fer les mateixes coses aquí que a la Xina, a l'Àfrica o a Groenlàndia, el cas és que hi ha societats que encara tenen maneres de fer molt lligades ja sigui al clima, a les tradicions o bé a la religió. Aquest és el cas d'alguns països àrabs.

Els vestits àrabs són molt simbòlics, representant la relació de l'home amb la terra, el passat i la religió. Els vestits solts i ondulants tenen a veure amb els països on predomina el desert. Tradicionalment els homes utilitzen uns vestits de cotó o de llana que els cobreix fins als turmells (conegut com *thawb*) i una *ghutra* (un mocador quadrat de cotó que es posa al cap i es manté amb cordons de diferents estils).

Per als pocs dies de fred, els homes utilitzen una capa de pell de camell denominada *bixt*. Els vestits de les dones sovint estan decorats amb motius tribals, monedes i fil metàl·lic.

El vel

Existeixen una gran varietat de maneres d'interpretar l'ús del vel que duen les dones musulmanes, i també cal afegir que en diferents països musulmans i àrabs la concepció del vel pot ser molt diferent.

Si surten de casa, les dones han d'usar una capa llarga i negra (*abaya*) i un vel (*niqab*). La llei islàmica no s'aplica als estrangers, però es recomana la modèstia i decència en la forma de vestir.

Hi ha nivells diferents de cobriment del cos de la dona. Les principals característiques pròpies amb què es diferencien uns dels altres es relacionen amb la llargada (més curt o més llarg), amb la tonalitat (colors vius, estampats o foscos) i, sobretot, amb la part del cos que deixen al descobert (únicament els ulls i/o les mans, els peus, o cap part).

- El «hijab» o vel islàmic, és el mocador que utilitzen les dones musulmanes quan estan en públic, per tapar-se els cabells i el coll.
- El «xador» a l'Iran, que a més del cap i coll, tapa també el cos,
- A l'Afganistan hi trobem el «burka», que tapa completament el cos de cap a peus, deixant només una reixeta al ulls per veure alguna cosa

- El niqab, que et tapa de dalt a baix amb l'accepció dels ulls, que van totalment descoberts.

Les distintes modalitats del vels tenen una finalitat comuna que és la de tancar alguna part del cos de la dona; ja sigui per protegir-la, per fomentar la seva identitat o bé per aïllar-la.

Està clar que els motius d'uns i altres són ben diferenciats, en un extrem on l'hijab és obligat, en el cas de l'Aràbia Saudita, per exemple la dona és considerada inferior a l'home i ha de dur el vel per evitar que els homes pequin en veure certes parts del cos d'una dona al descobert. A l'altre extrem, com en el cas de França, la prohibició de dur la cara tapada en edificis públics, es justifica per considerar la igualtat total entre dones i homes, i en el fet de no permetre símbols religiosos en públic en un país laic.

Com apunt només per a la reflexió volem aprofitar de donar a conèixer dades objectives de les conseqüències per a la salut que comporta l'ús del burka. A causa de la falta de llum solar, és a dir, deficiència de vitamina D, -que condueix tant al raquitisme com a la osteoporosi- augmenta el risc en els lactants nascuts de les mares afectades. La de visió adequada comporta inseguretat i pot ser causa d'accidents.

Qüestions

1. La abaia és el vestit usat per les dones saudites. Mentre és nena Wadjda porta el niqab (que cobreix el cap) a partir de quan haurà de portar el "ple abaia"?
2. Si ets noia, com et sentiries tapada de cap i cos, estiu i hivern?
3. Si ets noi, com et relacionaries amb noies o dones a qui només els pots veure els ulls?
4. Discutir la prohibició de l'ús del vel a les escoles occidentals.

L'ESCOLA

A l'Alcorà no es diu enlloc que l'educació estigui prohibida a les dones. Però a la pràctica l'accés al coneixement es fa molt difícil per al gènere femení perquè les noies han d'ajudar a casa o bé s'han de casar. El cas és que la distància entre l'índex d'analfabetisme entre homes i dones a l'Aràbia Saudí és de més de deu punts.

L'educació tant per nens com per nenes és gratuïta, però els nois i les noies no van junts a l'escola.

Els nivells d'estudis són primària, intermèdia, secundària i universitat. Després del primer any d'educació secundària, es pot triar entre estudis científics o estudis literaris. També hi ha escoles d'ensenyament professional que ofereixen estudis d' agricultura, tècnica i negocis. Estudis més avançats es realitzen en universitats.

La primera escola per a noies a Aràbia Saudita es va fer l'any 1956. Abans només rebien educació a casa. Avui, més de la meitat de gairebé 200,000 estudiants d'universitats Saudites són dones. Com que no els és permès compartir les classes amb homes, fan servir una televisió per poder seguir les classes.

L'educació tradicional a l'Aràbia Saudita inclou memoritzar i recitar l'Alcorà. D'aquí el concurs de recitació de l'Alcorà al qual participa Wadjda, que és comú a moltes escoles. Fins i tot es fan competicions estatals.

Qüestions

1. Descriu com s'imparteix educació religiosa a la pel·lícula.
2. Establir les diferències entre el professorat de la pel·lícula
3. Per què creus que en el món occidental s'ha abolit la separació entre nens i nenes a l'escola?
4. Per què algunes escoles del nostre país encara mantenen la separació entre nens i nenes?

EL PAPER DE LA DONA

Mahoma va predicar la igualtat entre sexes i atribuïa a les dones un paper fonamental dins la societat, però després de la seva mort, el pensament masclista es va imposar.

La dona musulmana s'ha trobat amb uns drets limitats per diferents motius. D'una banda, l' Ummà o comunitat és molt important pels musulmans, i l'alliberament de la dona als països àrabs es planteja com un atemptat contra l'estabilitat de la comunitat. Per una altra banda, tal com passa a gairebé totes les societats, el patriarcat és una pràctica habitual. El domini de l'home sobre la dona sempre ha estat presents a totes les societats.

En tot cas, el món islàmic més restrictiu va més enllà dels hàbits occidentals, per exemple: la dona no pot treballar amb homes i només pot accedir a certes feines: mestra, infermera, etc.

El matrimoni és pactat i, com es veu a la pel·lícula, hi ha nenes que són casades sovint amb homes o nois que ni tan sols coneixen.

En alguns casos, com també es veu a la pel·lícula, hi ha situacions curioses, quan les nenes o dones menstruen:

- No poden recitar l'Alcorà ni tocar amb els dits cap Llibre Sagrat.
- No poden entrar a les mesquites.
- No han de practicar el Ramadà.

I és que la menstruació fa impures les dones!

A l'hora hi ha situacions ben curioses, com ara en el cas de peregrinació a la Meca; les dones no poden realitzar alguns actes que requereixen un estat de purificació, tot i que últimament s'ha permès la utilització de píndoles anticonceptives per evitar menstruar durant aquests dies.

Els musulmans són polígams i l'Alcorà permet que l'home musulmà es pugui casar amb un màxim de quatre dones.

En alguns països, tant els homes com les dones es poden divorciar, però es tracta de formes de trencament diferent. Quan l'home es divorcia, es parla de repudi i té un procediment molt curt i senzill. La dona està obligada a acceptar-ho, tan si hi està d'acord com no.

En canvi, si és la dona que es vol divorciar, ha de començar un procés llarg i complicat. En altres països simplement només es poden divorciar els homes.

La dona al món laboral

A l'Alcorà i a la Sunna no hi ha normes que impedeixin a la dona entrar al món laboral. De fet, l'esposa de Mahoma, Khadija, era una rica comerciant que el va acollir. Malgrat aquest antecedent, l'entrada de la dona al món laboral als països musulmans és sovint mal vista, ja que el seu paper és el de mare i esposa.

Es fan excepcions en casos d'ocupació en camps com fer confecció d'artesanía, com teixir, cosir... o bé treballar al camp, com llaurar, regar, mantenir l'hort... o la de llar, com per exemple les feines de casa, netejar, cuinar...

En la nostra societat, moltes de les dones musulmanes que arriben sí que s'han d'incorporar al món laboral, donat que, als països occidentals, actualment, si l'home té una feina normal, amb un sou més aviat baix, no cobreix totes les despeses i se'n necessiten dos; per això, en alguns casos la dona musulmana en la nostra societat treballa fora de casa, encara que no tant com l'home.

Questions

- . En quins moments de la pel·lícula queda clar que la dona està sotmesa al domini masculí?
- . Quines mostres de submissió es veuen a la pel·lícula?
- . Quines dificultats tenen les dones per introduir-se en el món laboral?

La pel·lícula

- Quants temps passa aproximadament des de l'inici de la pel·lícula fins a la darrera escena? Com ho sabem en el film?
- Podries dir quin aspecte del film t'ha cridat més l'atenció, com ara: els personatges, els paisatges, la música, el vestuari, els costums o altres
- Recordes alguna seqüència o fotograma especialment impactant?
- Quins són els moments més especials de la pel·lícula per a tu?

1.
2.
3. |
|----------------|

- Canviar el final de la pel·lícula

AVALUACIÓ

A tu què t'ha dit la pel·lícula?

Digues la teva opinió sobre el film, justificant la teva avaluació.

- M'ha agradat perquè.....
- M'ha fet por perquè.....
- M'ha fet riure perquè.....
- M'ha sorprès perquè.....
- M'ha indignat perquè.....
- M'ha fet somriure perquè.....
- M'ha emocionat perquè.....
- M'ha alegrat perquè.....
- M'ha molestat perquè.....
- M'ha inquietat perquè.....
- M'ha distret perquè.....
- M'ha avorrit perquè.....
- M'ha sobtat perquè.....
- M'ha il·lusionat perquè.....
- M'ha informat perquè.....

Què m'ha explicat que no sabia ?

PER SABER-NE MÉS

Webs

Fitxa pel·lícula:

http://fitxes.cines-verdi.com/pdf/la_bicicleta_verde.pdf

Altres pel·lícules sobre infantesa i món àrab:

Osama, 2003 dirigida por Siddiq Barmak. Història d'una nena a l'Afganistan sota el regim talibà que es fa passar per nen per poder treballar.

Buda explotó de vergüenza, 2007, pel·lícula iraniana de Hana Makhmalbaf. Baktay és una nena afgana de sis anys que vol anar a l'escola per aprendre a llegir.